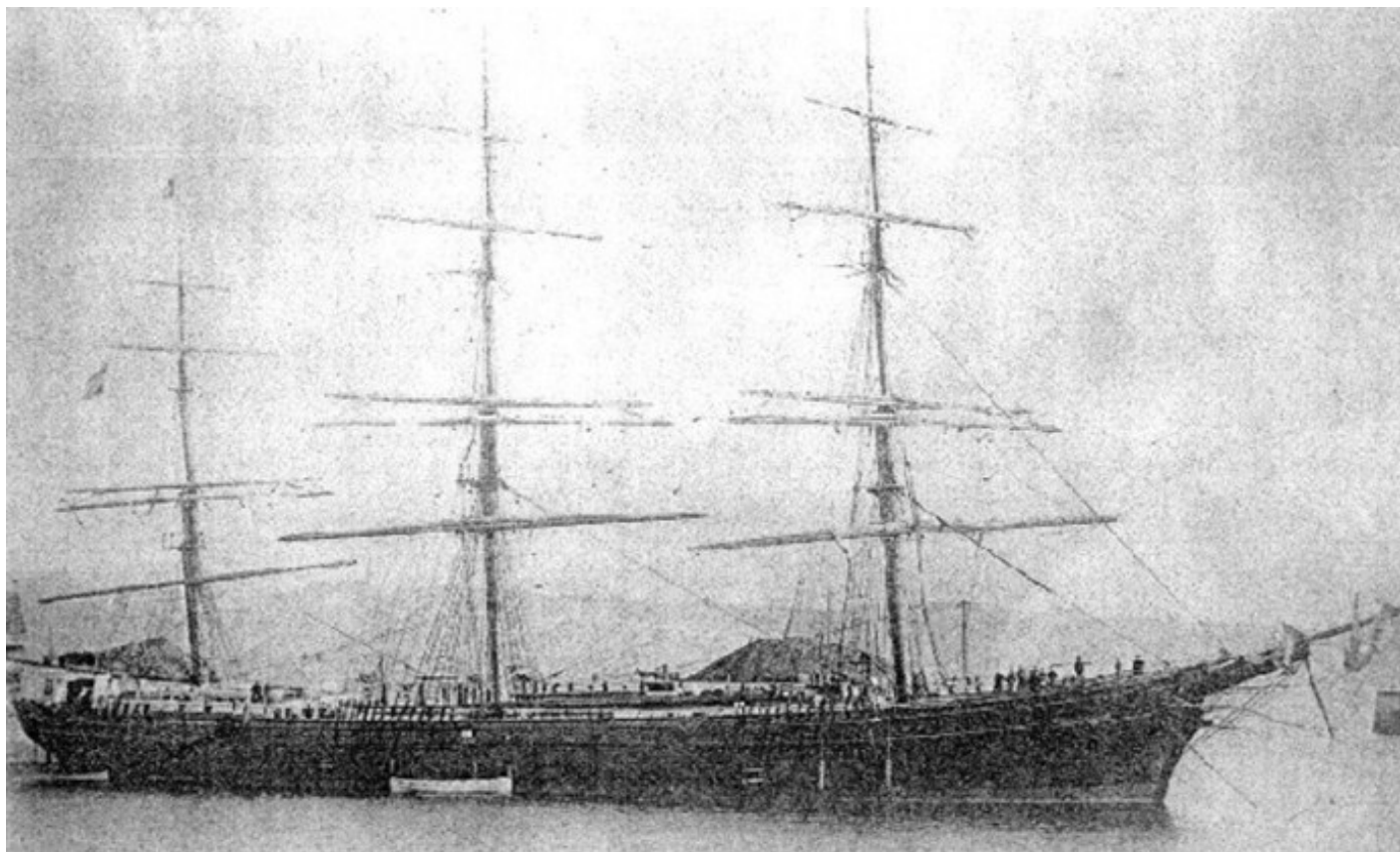

Kommandor Svend Foyn

IMO/off nr	72434
Call Signal	NGDC
Flag	NOR
Ship type	Seilskip, 3-mastet, skværrigget fullrigger/sail ship, 3-mastet, fully rigged
Year Built	1874
Shipyard	William D. Lawrence, Maitland, Nova Scotia, Canada
Tonnage	2.458 brt, 2.315 nrt
Size	L: 251,5' – B: 46,4' – D: 26,7'
Propulsion	Seil. Rigget som skværrigget fullrigger
Boiler	1 x hjelpekjel for ankervinsj etc..
Class	Lloyds A 1, senere DnV A2
Crew	32 personer, senere redusert til 24.
Manager	Johan M. Bryde, Sandefjord
Owner	Interesseselskapet Union (Johan Maurits Bryde), Sandefjord
Port	Sandefjord

History in Norwegian

1874 Bygget som fullrigger WILLIAM D. LAWRENCE ved William D. Lawrence, Maitland, Nova Scotia. Benyttet til oljefart fra USA til Europa, samt trelast på Canadas østkyst. Seilte fra Saint John til Liverpool på 23 døgn. Oppkalt etter byggeren W. D. Lawrence. Da det ble sjøsatt var det det nest største treskip i verden. Det største var det amerikanske treskip THE GREAT REPUBLIC. 1883 Solgt til Interessseselskapet Union (Johan Maurits Bryde), Sandefjord 01/05-1883 for \$140.848, og var da Norges største tre-skværrigger. Omdøpt KOMMANDØR SVEND FOYN. Skipsfører var Johan Bryde, sønn av J. M. Bryde, som eide 1/16 part av skipet, senere økt til 1/4. Johan Bryde var da 24 år gammel. Det første året i drift under norsk flagg hadde hun en besetning på 32 personer. Dette ble senere redusert til 24. I 1874, da hun var ny hadde hun en besetning på 40 personer. 1888 Interessseselskapet Union og skipet solgt til Chr. Christensen, Framnæs. 1889 Den 12/08-1889 lå skipsfører J. Bryde med "KOMMANDØREN" i New York. Da fikk han besøk av skipsfører L. Johannessen på barken ARIADNE av Tønsberg. Resultet av dette møtet ble at 14 norske skipsførere kom isammen til et møte i Brooklyn 20/08-1889, og Norsk Skipsførerforening ble stiftet. 1891 Interessseselskapet Union og skip solgt/overtatt av Johan Bryde, Sandefjord (sønn av J. M. Bryde). Skipsfører var G. M. Bryde, bror av Johan. 1897 Skipet mistet riggen i november ved Goodwin Sands under en reise fra Dalbouse til London med trelast. Hun ble reddet inn til Gravesend. 1898 Hun ble tauet til London, hvor hun senere ble kondemnert. Solgt til et fransk firma for £1.500. Benyttet som for kull lekter i Dakar, Senegal. Senere, da det viste seg å ikke være lønnsomt, ble hun slept med retning for Madeira, men sank underveis.

History

1874 Built as sail ship WILLIAM D. LAWRENCE by William D. Lawrence, Maitland, Nova Scotia. Used in the oil trade out from USA to Europa, and the wood trading on the east coast of Canada. Sailed for Liverpool from Saint John in 23 days. She was named after the builder. At the time she was afloat, she was the second biggest wooden hull ship in the world. The biggest was the American skip by the name of THE GREAT REPUBLIC. 1883 Sold to I/S Union (Johan Maurits Bryde), Sandefjord on 01/05-1883 for a price of \$140.000, and at that time was the biggest wooden hull sail ship registered in Norway. Renamed KOMMANDØR SVEND FOYN. The Master was Johan Bryde, son of Johan M. Bryde, holding 1/16 part of the ship, later increased to 1/4. The first year flying Norwegian flag she had a crew of 32. Later reduced to 24. As newbuilding in 1874 she had a crew of 40. 1888 The company I/S Union and the ship sold to Chr. Christensen, Framnæs. 1889 Mr. Johan Bryde was the master of KOMMANDØR SVEND FOYN while in port in New York on 12/08-1889. He had a visit from the master of barque ARIADNE of Tønsberg, Mr. L. Johannessen. The result was a meeting between 14 Norwegian masters in Brooklyn on 20/08-1889, and the Norwegian Shipmasters Assosiation became a reality. 1891 The company I/S Union and the ship sold/taken over by Johan Bryde, Sandefjord (son of J. M. Bryde). As master became G. M. Bryde, the brother of Johan. 1897 Lost her rig off Goodwin Sands in November, during a voyage from Dalbouse to London with a load of wood. Towed in to Gravesend. 1898 She was brought to London where she was condemned. Sold for £1.500 and de-rigged. Sold to a French company and used as a storage lighter for coal in Dakar, Senegal. As the business did not pay, she was taken under tow for Madeira, but sank during the voyage.